

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzór hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

A ki a »Debreczen«-re 1896. január elejétől új előfizetőül már most jelentkezik, févi decz. havában ingyen kapja lapunkat.

Hirlapírók kongresszusa.

Budapest, decz. 8.

(R. A.) Tegnap óta a vidéki hirlapírókkal népesült be a főváros. Igaz ugyan, hogy itt az a néhány száz ember föl sem tűnik, mégis mintha valami különös, pezsgő életkedv mutatkoznék mindenütt, de különösen az »Ottan«-ban, hol a főhadiszállásunk van.

Itt gyűltünk egybe, hogy testet adjunk ama eszméknek, melyeket a »Nagyvárad« jubileumán vetettek felszínre.

Köszönet érte a kezdeményezőknél, s mindazoknak, kik az eszméért, a magyarországi hirlapírók egyesítéséért fáradoztak, s azoknak, kik lehetővé tették azt, hogy a mai napon itt egybe gyűlhessünk, s tanácskozhassunk.

Szükségtelen felsorolni névszerint, hogy a vidéki hirlapíró gárdának mennyi jelese találkozott itt ma, hiszen a számunk — vagyunk vagy 400-an — elég bizonyosság arra nézve, hogy mily nagy az érdeklődés jövő sorsunk iránt, s ugyancsak az érdeklődés elég biztosíték arra nézve, hogy az eszmék, melyek most tárgyalás alá kerültek, nem fognak elaludni, hanem testet öltenek.

No de ideje is már, hogy végét szakítsuk a mai, már-már türehetetlen állapotoknak, mert bizony nagyon is nyomoruságos helyzetben van ma a vidéki zsurnalisztika, s különösen érezhető a fővárosi sajtónak napról-napra fokozottabb mérvű fejlődése, mi nagyon ártalmas a még fejlődésben levő vidéki sajtóra.

Bizony megszívlelendő ilyen körülmények között a mi mozgalmunk, mely nem árt a fővárosiaknak, míg nekünk csakis hasznunkra lehet.

A mai viszonyok úgy alakultak, hogy testületi szervezkedés nélkül nem érhetni célzt.

A közönség nagy igényű, a termelés nagy, a verseny szabad és folyton növekvő.

Valóságos szociális kérdés.

Ezzel szemben nekünk, hirlapíróknak bizony nehéz helyzetünk van, mert hiszen ha mindama akadályokat tekintetbe vesszük, melyek az egészséges alapon való társulásnak útjába állanak, ugyel kell ismernünk, hogy nehéz a megindult mozgalmat oly irányba terelni, s azon megtartani, a nélkül, hogy dűlőre ne jutna.

Szükségünk van pedig, elkerülhetetlen és égető szükségünk az egyesülésre, hogy mindama akadályokat, melyek bomlasztólag hatnak a vidéki hirlapírók testületére, leküzdhessük és olyan pozíciót biztosíthassunk magunknak a társadalomban, mint a milyent hazafias és kitartó munkásságunk után megérdemlünk.

Mert a nagyközönség még mindig nem tudja eléggé mérlegelni hivatásunkat, nem tudja megbecsülni azt, hogy mennyit fáradozunk a közügyért ugyan nappal, mint az éjszakáknak testet sorvasztó, lelket ölő óráiban, midőn az asztal fölé hajolva rakjuk egymás mellé a betűket, a mondatokat.

Milyen sok mellőztetést, megaláztatást, lenézést, üldöztetést vagyunk mi kénytelenek eltűrni akkor, mikor a közjőért küzdünk.

Napról-napra részünk van mindcsekben s mégis mi nem csüggedtünk el soha, hanem bátorság, segítség nélkül ragadtuk fel egyetlen fegyverünket, tollunkat, s némán tűrve a rajtunk esett sérelmeket, küzdöttünk tovább a haladás, a nemzeti eszmék diadalmas zászlaja alatt.

Éreztük, hogy igazunk van, tudtuk, hogy a jövő igazságot szolgáltat majd nekünk, bárha a jelen meg is tagadta azt.

Nagy hivatást teljesítettünk mindig, akkor is, midőn a korrumpált társadalom megrostálására vállalkoztunk s lerántottuk a leplet a nagyképi urakról, bárha a legelőkelőbb állásokat foglalták legyen is el azok, akkor is, midőn a kritikus szerepére vállalkoztunk s kérelmetlen szigorú ítéletet mondottunk olyan emberek tettei felett, kik árutakon a közvélemény felrevezetésével akartak feljutni az ugorkafára, hova, ha feljutottak, megvetően tekintettek vissza a népre, melynek vállain felemelkedtek.

Igáz ugyan, hogy voltak közöttünk sokan, kik nem méltók a kritikus szerepére s az is igaz, hogy voltak olyanok is, kik nem tudtak hivatásuk magaslatára emelkedni s a kezükbe került tollal aljas czélokot szolgáltak s visszaéltek a közönség bizalmával s ama hatalommal, mely a toll varázsában rejlik.

Az is igaz, hogy a mi testületünk is rászolgált volna a megrostálásra s mi azt megenni nagyon sokszor elmulasztottuk.

Most azonban az utóbbi időben egészségesebb viszonyok mutatkoztak a vidéki zsurnalisztikában s az utóbbi időben teremtett állapotok érleltették meg az egyesülést.

No de mindegy, akármilyen körülmények hozták is felszínre a régóta vajudó egyesülés eszméjét, csak testté válása sikerüljön.

Már gyűlnek a terembe a vidéki kartársak, a kongresszus egy negyedóra mulva összeül.

Vajha a határozat meghozná azt, mit a kongresszustól méltán meg is várunk. Most fog eldőlni az országos hirlapírói segélyegylet és a nyugdíjintézet ügye.

Ha a milyen lelkesedéssel gyűltünk, olyan lelkes lesz a határozat is, ugy a legszébb jövő elé tekint a vidéki hirlapírói gárda.

Bárha olyan lehetne a való, mint a remény, melyet az egyesüléstől várunk.

A stomfai választás. Nemesak az ellenzéki képviselők, hanem a kormánypart számos tagja is megbotránkozásukat nyilvánították ama vérlázító eljárás fölött, melyet Stomfán követtek. Azt, a mi Stomfán történt, tultett mind a két nyitrai választáson. Ha valamely küldöttségi elnök ugyanazt teszi az alföldön, a mi a két stomfai szavazatszedő küldöttség elnökei műveltek, az élve nem hagyja el a választás színhelyét. Ez a stomfai választás nemesak azért felháborító, mert a legnagyobb cinizmussal meghamisították a választást, hanem felháborító azért a vad kegyetlenségért, melyet ott néppárti választókon véghez vittek. Ezt az eljárást semmiféle politikai cél nem mentheti, mert a mi ott történt, nemesak a honpolgári, hanem az emberi jogokba ütközik. Az ellenzék bizonyára tudni fogja kötelességét s gondoskodni fog arról, hogy megvédje az alkotmány biztosítékait a kormánynyal szemben, mely alatt a stomfai választási botrányban a dobokai uralmi rendszer fokozottabb mértékben nyilatkozik. Ha ily bűnökre ebben az országban nincs méltó büntetés, akkor ne csodálkozzunk azon, ha egyszer arra ébredünk fel, hogy az elkeseredett és vérig megkínzott nép a maga kezébe veszi az igazságszolgáltatást. Stomfáról különben egy nagy deputáció fog a királyhoz menni a végből, hogy előadja a választás alkalmával elkövetett törvénytelenégeket.

A bűnvádi eljárás. A képviselőház igazságügyi bizottsága folytatta a bűnvádi eljárásról szóló tjavaslat tárgyalását. A napirend előtt felszólalt Mohay Sándor és egy újságközléménnyel szemben konstataálta, hogy az ügyészségek hatáskörére vonatkozó 33-ik §-nál az igazságügyminiszter nem vetette fel a kabinetkérdést, a mi ily szakkérdések bizottsági tárgyalásánál nem is tartana jogosultnak. Aztán a bizottság elintézte az ügyészségről szóló fejezetet, függőben hagyva azt, a mely a képviselői mentelmi jog jelfüggesztésére vonatkozik és áttért a negyedik fejezet tárgyalására, a mely a magánvádli és a magánfel jogait szabja meg. A 42. §-nál a tárgyalást mára halasztották.

Vidéki sajtó a fővárosban.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, decz. 8

A vidéki hírlapírók mozgalma a helyes utra tért s a Nagyváradon elhangzott szavak nem veszték el a pusztában, hanem élénk visszhangot keltettek az ország minden részében szétszórtan, de egy célért küzdő hírlapírók szívében.

A kongresszus előzményeiről, a kiállítás megtekintéséről, és annak területén lefolyt megvendégeltetésről jelenvolt tudósítónk a következőket írja:

Már szombat délután érkeztek meg sokan a vidékről, s az »Otthon« helyiségeiben élénken vitatták a javaslatokat, melyek a kongresszus tárgysorozatába vetettek fel.

Szombaton este tartották ugyancsak az »Otthon«-ban az ismerkedési estélyt, mely kedélyesen eltartott a késő éjjeli órákig.

A hírlapírók javarésze azonban csak a ma hajnalban és a kora reggel jövő vonatokkal érkezett meg a fővárosba, így a debreczeniek is, honnan majd minden számbavehető lap képviselve van: a »Debreczeni«-l lapunk felelős szerkesztője, dr. Nagy Zsigmond és Rostkowitz Arthur főmunkatárs, a »Debreczeni Ellenőr«-t Kóncz Ákos felelős szerkesztő, a »Debreczeni Hírlap«-ot ifj. Gily Ede felelős szerkesztő, a »Debreczeni Reggeli Ujság«-ot Thán Gyula felelős szerkesztő, végül a »Debreczeni Híradó«-t. Ballay Béla felelős szerkesztő képviseli.

Kora reggel erős havazás fogadta a vidékről érkezett hírlapírókat, kik a New-York kávéházban gyűltek össze, honnan kilencz óra körül indultak ki a kiállítás területére, hol dr. Schmidt miniszteri osztálytanácsos, kiállítási igazgató megbízottjai várják őket.

Négy nagyobb csoportra oszolva indultak a kiállítás megtekintésére, hol dacára annak, hogy a munka javában folyt, mégis elég látványos akadtt. Erről különben majd tárcza rovatumunkban, hol tágabb tér kínálkozik rá, fogunk bővebben beszámolni.

A „DEBRECZENI“ TÁRCZAJA.

Párbaj.

Írta: Móra István.

Még most is mutogatják a borsági úrjárason azt a helyet, ahol az öreges Juhász: Boczán Simon agyonütötte Mező Jóska-t, akit a bóca órája idehozott költözködni a martonosi laposokról. Futóárokmal körülhánták a bojtárok a kisajtó mekkoraságu gyöpöt, azóta aztán benőtte a kövér, vérenhízott kutyatejfű. A kóbor ebállat még most is körül-körül szimatolja, pedig három esztendeje már az esetnek.

Ilyen tájt történt: öreg ősz idején, szombat délutánján. Akkor is ilyen enyhe napok jártak Katalin tájon s másodfűvön, új buzán még tejt is a fiatal birge. Ha sós is valamelyest esedek, de zsiros, turónak való.

A gyerekek éppen feitek, az öreg Bócán meg a nyergel igazgatta egy mustra sztrongszéken. Előtt hasait a gunyádrzó Guruj, odább meg a kölyökkutyák hancuroztak, tülekedtek.

Egyszer csak a Guruj elbőfenti magát. A nyirkos gypszi nagy messziről fülébe vezeti a dübögést. A Kerék, a Pakines abba-hagyják a játékot, szétneznak a jeladó vakantásra.

Napáldozat felől igyekszik egy szamaras ember, egyenest idetart a szárnyéknak. A ku-

A délelőtt folyamán megtekintettünk minden épületet s tájékozást, utbaigazítást nyertünk a kiállítási hivatalnokok részéről.

Különösen tetszett a Vajda-hunyadi várkastély, a m. kir. államvasutak palotája és gépháza, a kiállítás faluja stb. De hát melyik ne tetszett volna? Mert hiszen nincsen a kiállítás területén egy darabka föld sem, melyen ne lenne valami megkapó, figyelmet és érdeklődést keltő.

Délután 1 óra tájt, mikor a kiállítás nevezetességeit, a kiállítás készen levő faluját is végigszemléltük, akkor tartunk a debreczeni csárdába, hol is a kiállítás igazgatóságának vendégei voltunk.

A 8 fogásos ebéd elköltése után dr. Schmidt kiállítási igazgató köszöntötte fel a hírlapírói kart, mire Hindy Árpád, a »Kolozsvar« f. szerkesztője felelt.

Lovassy Andor, a nagyváradi »Szabadság« f. szerkesztője emelkedett hangon beszélt a vidéki hírlapírók hivatásáról, s mostani sanyaru viszonyairól. Beszédét Dani Ernő keresk. miniszter élettelével zárta be, ki is lehetővé tette, hogy a vidéki hírlapírók ma itt összegyűltek.

Dr. Déry Géza Horváth Gyulát éltette, ki a vidéki hírlapírók egyesülésének eszméjét vetette felszínre.

Rákossy Jenő a vidéki hírlapírói kar egy mesével kapcsolatosan említi fel, mint az egyszerű mesében a gyermek és a boszorkány történetét. A gyermek (Hungária) kérdi a boszorkánytól, hogy miért van olyan nagy füle? (Hogy halljon!) Miért van olyan nagy feje? (Hogy gondolkodjon!) Végül, miért van olyan nagy szája? (Hogy téged felfaljalak, — felelte a boszorkány.) De a magyar hírlap-irodalomnak nem azért nagy a szája, hogy Hungária asszonyt felfalja vele, hanem hogy trombitáljon, hogy a feltámadás és haladás harsonáját zendítse rá. Ere a hírlapírói karra, melyet itt együtt lát, s annak áldásos működésére emeli poharát.

Horváth Gyula hosszasan és érdeke-

tyák csahintanak egyet-kettőt, de inkább csak úgy maguk közt.

Mit ugassanak világos nappal egy juhász-emberen.

Mező Jóska volt. Látszott, hogy egyedül ide van az úja, csak úgy látóul jön, suba nélkül, izsak nélkül. A bot, az hozza tartozik az emberhez. Egy kis kerítő puli is koczogott mellette; közel a szárnyékhoz meg is előzte. Az itthon való kutyák egy rossz szóval se illeltek. Ónézetes ebállat hova kezdene az ilyen dáb-dab kis fereggel. A juhász leszállt, megkötötte szamarát a döngölő lához, csak aztán köszönt Bócának.

— Adjon az Isten.

Fogadj Isten.

— Mire végzik kentek?

Ehun e. Vergődünk.

Mező Jóska körülnézett. Az öreg juhász csak igazgatta a keshedt szerszámot tovább.

— Kérdezze kend, mi járatban vagyok?

— Majd meg mondom. — Hozzatok ki egy subát, te. — Új le öcsém.

— Nem igen ülhettém, bátya. Sietek is.

S úgy maradt, állva. Szép szál, széles csontos, inas fiatal ember volt. Mindössze a kék szeme volt a kivétel. Fura az nagyon, juhász embernél. Annál derekasabbak aztán azok a forradások a homlokán, azok a meztelen foltok bodor, szőke haja közt. Az aztán már igazi juhász embert illet.

Hires verekedő volt kölyökbojtár korától fogva.

sen beszélt a hírlapírók szabadságáról és hivatásáról. Lelkes eljenzés kísérte szavait.

Beszéltek még többen is, s végül egy igen érdekes, de mégis keserű gunynyal vegyes beszédoen a »Szentesi Lapok« szerkesztője a fővárosi kartársakra emelte poharát, kifejtven beszédoen azt, hogy míg fővárosi hírlapírónak lenni csak dicsőség, addig a vidékinek a dicsőség mellett hivatás is, s míg a fővárosi kollegának csak magasabb képzettséggel kell bírnia, addig a vidékieknek erkölcsi bátorsággal is.

Az általános tetszést aratott beszéd után a kedélyes társaság szétszórt, hogy d. u. 5 órára az »Otthon« kör helyiségébe tanácskozással gyűljön egybe.

Irodalom és művészet.

Fényképészeti Értesítő legutóbbi számai oly gazdag és élénk szaktartalommal jelentek meg, hogy ezen lap melán sorakozik a legjobb magyar szakfolyóiratok közé. Szerkesztő-kiadója, Dr. Moller Miklós boldogasszonyi orvos, ismert nevű szakíró, ki ugyszólván semmiből teremtette a ma már nélkülözhetlenné vált szakközlönyt, munkát és áldozatot nem kímélve, oda törekszik, hogy lehetőleg kiszorítsa lapjával a Magyarországot még most előzőn külföldi szakfolyóiratokat. Ezen életrevaló szaklap jövő évi január elején az első magyar »Fényképészek naptárát« is ki fogja adni, melynek teljes megfelelő volt-ért elég biztosítékot nyújt a szerkesztő-kiadó szakképzettsége; ezen naptár bolti ára 1 ft 50 kr lesz, fő 10-ig azonban 1 ft 25 krral előjegyezhető a F. E. kiadóhivatalában Boldogasszonyban. (Móson m.) mely mutatványszámokat is küld a lapból ingyen és bérmentve. Ajánljuk fényképező közönségünk figyelmébe.

A Katona-József-kör évkönyve. A Bánk-ban halhatatlan költőjének emlékére alapított kör Kecskeméten élénk tevékenységet fejt ki a város kultur-érdekeinek előmozdítására. Erről tanuskodik az 1894-iki »Évkönyv«, melyet Kovács Pál dr. szerkesztett. A díszesen kiállított kötet hivatalos része hű tükrét adja a kör működésének. Aztán a tavaly májusban tartott Jósika-ünnepen tartott felolvasások, Kiszka Béla emlékbeszéde és Endrődi Sándor kötetménye következnek. Végül

Na hiszen, az se baj, ha sietsz. Nem viszed el a gyerekek álmát. Hanembát mi szél hozott csakugyan.

Mező Jóska egy kis vargabetűt akart vetni.

— Bor iránt jártam Csintó Rózsinál . . .

— A se igaz öcsém, de csak hadd legyen.

A jövevény kizökkent a kerékvágásból:

— Ki mondja azt?

— En öcsém, én mondom. Mer hogy Csintó Rózsit még tennapelőtt bevitték a zsandárok Kanizsára. Az ajtaját meg beszélgették. Az am.

Mező Jóska a torkát köszörülte. Fölülkerült benne az igazi szándéka, annak a hangján szólt.

— Legyen hát lud, ha kövér. Kendhez jöttem Boczán Simon, igényest kendhez, ha már ugy van.

— En meg éppen itthon vagyok. Hallok is mind a két fülemre.

— És Boczán Simon csak varrta tovább a nyergel, csak ugy a felszemével vigyázott az emberére.

— Megloptak bátya. Káros ember vagyok.

— Olyan formán én is jártam már. Hát aztán ide vezet a nyom, mi?

— Ide.

— Vak ember mutatta azt neked Jóska.

Nem szorultam én a te rongyos jószágodra, hallod-e. Hanem azért csak nézz körül, idebe-

van minden darab jóság, elhajtatom előtéd

több más felolvasást tartalmaz a kötet, nevezetesen Hanusz Istvántól: A házasság és a társadalom; Vajda Viktortól: A francia riviera; Gulácsy Gyula: Csillagászati érdekességek és Nap Ferenczről: A szép mostoha címmel.

A kormány művásárlásai. A teli tárlaton kiállított festmények közül a művásárló bizottság négy külföldi festő művét ajánlotta a kormánynak megvételre. A kiszemelt képek a következők: Stuck Ferencz: »Spinx«-e, Bruwn: »Frisz fekvőhely« című akvarellje, Mackenzen: »Isteni tisztele!«, és Bergmann »Hazatérés« című képei. Stuck képe iránt még nem jött létre az alkú, a mennyiben a művész 15000 forintot kér műveért, a bizottság pedig csak 8000 forintot ajánl érte. Hazai művészekről ezuttal nem vásárolnak a nemzeti múzeum számára, mert a jövő tavaszi kiállításon, melyen kizárólag magyar művek lesznek kiállítva, nagyobb bevásárlást tervez a kormány.

Sport.

Körvadászat Nagy-Harsányon.

A »Nagyvárad vadásztársulata« tagjai a nagy-harsányi vadászterületén a f. é. december hó 8-án (vasárnap) körvadászatot tartottak. Találkozási hely a szakáli vasuti indóházánál volt. Indulási idő: 8 óra 33 percz reggel. A résztvevők a vadászat megkezdésekor a vadászat rendezésével megbízott társasági ügyész: Szokolay Tamás ur kezéhez 3 frtot tartoztak befizetni, mely összeget a rendezés költségeire fordították. Élelemmel minden egyes résztvevő maga látta el magát. — A vadászsákmányt a résztvevők közt egyenlően osztott fel.

Törvénytörvények.

Perczel-Andreánszky párbaj.

Ezzel a szenzációs párbaj-ügygyel valószínűleg foglalkozni fog a büntetőtörvénytörvények. Miután a kir. ügyészségnek tudomására jutott a párbaj megtörténte, Greguss Gusztáv kir. ügyész indítványt tett a bpesti tszéknek, hogy Perczel Dező belügyminiszter és Andreánszky Gábor orsz. képviselő ellen párviadal vétsége miatt indítsák meg a nyomozást. — Uppanezt indítványozta a mindkét részről szerepelt ségedek ellen is. A tszék valószínűleg el fog járni a törvény értelmében, de valószínű, hogy nem kerül végtárgyalásra a dolog.

igazság okáért, de aztán eltisztulj innen Jóska, hallod-e, meg szépen vagy.

Mező Jóska meg se mozdult. Ugy marad a botjára támaszkodva.

— Tanult ember kend, Bóczán Simon, ki-járta kend a nyolcz iskolát, meg se akar érteni, csak a mondott szóból. Nagyon jól tudja, kend az én bajomat, azt is, hogy milyen némi. A házamban esett a kár, bátya, az aszszonyommal. — A végett jöttem én kendhez számadóra.

Bóczán Simon letette a nyergét.

Kiverte a pipáját, meg is tömte rá is gyujtott, azután felelt akkor is görbén.

— Hát aztán mióta lettem én neked számadó cseléded?

Mező Jóska kiköpte a lelkin valót:

A mióta tolvajom kend, a mióta vén deresfejű léte megvette az asszonyomat, a mióta belegázolt kend a becsületeembe.

Az öreg juhász felállt, akkor látszott, hogy két fejjel nagyobb amannál. Pedig egy kicsit hajlott úgy vállban, mintha hegyeket hordott volna a hátán.

Nem pattogott.

Egy szem harag nem érzett a szavában csak megrágtá a szót.

— Ki mondta ezt neked, te ember?

Mező Jóska hátrább lépett.

— Ki mondta? Ugy-e kimondta? Mondta.

Le Becséig minden kutya ugatta, de nem adtam rá. Hanem mióta a rózsaházi erdő is mondja, azóta a lelke is mondja bátya.

A Fejérváry-Ugron párbajnál is megkezdtek az eljárást, de a dolog pertöréssel végződött már a vizsgálat első stádiumában.

Az országos hitelszövetkezeti kongresszus.

— Saját tudósítónktól. —

B u d a p e s t, decz. 7.

Az országos hitelszövetkezeti kongresszus — mint Budapestről írja tudósítónk — itten ma szerfelett nagy érdeklődés mellett tartatott meg.

Célja volt az igazságügyminiszter által Dr. Nagy Ferencz egyetemi tanár útján kidolgozott szövetkezeti törvényjavaslat némi szakaszainak módosítása, a mely czélt a mai közgyűlésen, melyet Hegedűs Sándor orszgy. képviselő vezetett, s melyen mintegy 200-an jelentek meg az érdekeltek — pompásan el is értek.

Egy bizottságot küldtek ki, mely hivatva lesz az igazságügyminiszternek egy emlékiratot kidolgozni, illetve átadni, hogy a törvényjavaslat, a mely alapjában véve szakavatott kezekre vall, — a gyakorlati iránynak megfelelőleg időmíttassék át.

Debreczenből a »kölesönös segélyző egyesület«, mint »szövetkezet« részéről jelen voltak: Dr. Király Ferencz, Zádor Lajos, Szántó Sámuel, Szüts Mihály és Vadon Sándor.

Felolvasás és vita a tanári körben

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, decz. 9.

A debreczeni tanári kör f. hó 7-én szombaton délután ismét érdekes és vitázó gyűlést tartott.

A gyűlésen két nyiregyházi ág. ev. főgimn. tanár, Moravszky Ferencz és Bäcker Nándor is részt vett.

Dóczy Imre ev. ref. főgimn. igazgató elnök napirend előtt megemlékszik azon

A Bóczán Simon arcán átfutott valami sebes arnyék.

— Aztán mit beszélt az az erdő, hamar engem vett a nyelvére?

— Azt mondja, hogy került az arnyékába a Bóczán Simon erszenye, meg a Mezőné vállravetö kendője. Aztán beszéli, hogy hitvány, kutya gazember vagy Bóczán Simon... De meghalsz...

Avval együtt, mint a villámlás: csapott le az öreg juhász fejére. Hirtelen, orozva jött esontörő ütés volt, de vasfeje talált. — Bóczán ábrázatát elborította a vér, de nem szédült meg. Második ütésre meg nem volt már ideje Mező Jósának, mert hamarabb a szempillantásnál repült a vakszeméhez az a nehéz, pütykös szilfaszék, a kin az öreg foltozott az imént. Főlemelt botja a háta megé esett, maga egykettőt tántorogott balfelé, aztán hanyatvágódott egy jajszó nélkül.

A két bojtár, meg a tücski-ieski egy munkánál nézték a merközést. A kutyák összebujtak a cserény szélfogó felvégén, onnan vonították az üres puszta b meg halt valaki.

Bóczán Simon se dühös nem volt, se ijedt. Tele öntötte állott vízzel a kasas nyárfamedenczét, lemosta véres arcát, hasadt fejbőrére rányomott egy szelet taplót, aztán felöltözött tisztába és nyergelt. Akkor nézett a cselédjei felé.

— Hé Andris — mondta a mindenes gyerekeknek, — eredj, ülj föl arra az uratlan számárra, szalajts át a martonosi szekekre, kér-

nagyszabásu munkálatról, melyet az országos tanáregyesület november hó folyamán nyújtott be a közoktatási miniszternek s a mely hivatva van nemcsak a szakkörök figyelmét a tanárkérdésre fordítani, hanem az egész művelt társadalomnak az érdeklődését is e t érre irányítani.

A gyűlés tulajdonképeni tárgya Harmath Gergely főreáliskolai tanár előadása volt, a ki az igazgatói teendők megosztásáról értekezett.

Értekezésében találó vonásokkal rajzolja az állami középiskolák igazgatójának munkakörét, mely kiterjed a legmagasabb rendű szellemi munkától a legkicsinyebb anyagi gondokig, a tanárok pedagogiai vezetésétől a fávágókkal és suruló asszonyokkal való alkudozásig, nem is említve az írói munkálatokat, melyek között nem kevés a gépies kimutatás és rovatköltögetés.

Előadó szerint a bajon ugy lehetne segíteni, ha minden állami középiskolában az anyagi ügyek ellátása egy tanárra bízának, a ki esetleg aligazgató címet viselne, és ha az írói másolásra, rubrikázásra, stbre szintén segítség állna az igazgató rendelkezésére, írások vagy napdijas minőségében.

A tetszéssel fogadott felolvasást élénk és beható vita követte melyben részt vettek Dóczy Imre, Kardos Albert, Sinka Sándor, Szojka Gyula, Géresi Kálmán, dr. Gulyás István, Horavozky Ferencz s a melynek eredményeképp az elnök kimondta, hogy a kör a tanáregyesület választmánya útján felhívja a közoktatási miniszterünk figyelmét az igazgatói intézménynek sürgösen szükséges reformjára.

Frics József és Kenderessy Lajos 50 éves jubileuma.

Debreczen, december 5.

Igazán szép és lélekemelő ünnepély volt az, a mely folyó hó 7-én szombaton a Bika szálloda földszinti éttermében folyt le Frics József a városi nyomda ügyvezetője és Kenderessy Lajos nyomdász ötven éves jubileuma alkalmából.

dezd meg a juhászoktól, hun lakik Mező Jós-káné. Annak aztán mond meg, hogy meghalt az ura, ideát, minálunk. Mást meg semmit se vallasz, tudod-e?

Aztán fordult a számadóhoz.

— Miska fiam, én mostmár nem jövök a tájékokokra hamarost. Még a törvényt kiállom rád bizok mindent. Aztán ember légy te is mindig.

Fölült.

— No, Isten áldjon meg.

Még csak visszajött.

— Miska fiam, elfelejtettem valamit. Szén-tárá lakik az Örsze néom, ne felejtkezz meg róla, vigyetek neki egyet-mást hébekorba. Öreg már szegény nagyon. Bajos ember is volt az ura szegénynek... No, Csilás!

A bojtárok pedig körülhancsikolták odakint a kisajtó mekkoraságu gyöpött; árkát, mezejét benőtte azóta vérenhizott kutyafejű. A kóbor kutya még most is körülszimatolja, pedlg már három esztendeje az esetnek.

Másik három mulva szabadul ki Bóczán Simon, akinek még a régen mult cairkecsipogását is fölrota a törvény.

Persze, ha czilinderes, frakkos ur lett volna mindakettő s ugy kaszabolta vagy pufantotta volna le egyikőjük a másikat, — hát az kapott volna a legrosszabb esetben hat hetet, azt se illován, hanem Szegeden, a Vasas Szt. Péter utcában s hat hétig fekete kávé, borital fölött szidogatta volna Hatszingernek a kutyaferemtettejét.

Az ünnepélyen megjelent nagyszámu előkelő közönség névsorából következő neveket jegyeztük fel: Simonffy Imre kir. tan. polgármester, Széll Farkas kir. táblai tanácselnök, Ferenczy Elek, Boczkó Sámuel, Mándoky Béla, Sárváry Gyula, Balogh Ferencz, Stáhl Géza, Márk Endre, Szabó József, Materny Lajos, K. Tóth Kálmán, Körner Adolf, Hoffmann Sándor, Kronovitz Ignác, Erdélyi István, Popper Dezső, Komlóssy Miklós, Somos Árpád, De rekassy István, Vántsá György, Pongrácz Géza, Szatmáry Mihály, Lévay Ferencz, Jóna Mihály, Balogh Péter, Papp István, Forgách Károly, Dankó Mihály, Szedlák József, Tóth Ferencz, Dávidházy Kálmán, Veréb Lajos, Szabó Kálmán, nyomdatulajd. (Böszörmény) a városi nyomda és Hoffman és társa nyomdájából a személyzet tagjai nagy számmal.

A jelenvolt asszonyok és kisasszonyok közül feljegyeztük a következők neveit:

Asszonyok: Fries Józsefné, özv. Spatt Ferenczné, Farkas Agostonné, özv. Medgyesi Sándorné, Péntek Istvánné, Furman Lajosné, Hegedüs Károlyné, Vesszősi Józsefné, Popper Dezsőné, Varakozó Gyulané, Ba int Sámuelné, Dankó Mihályné.

Kisasszonyok: Fries Irma, Spett Janka, Furman Mariska és Etelka, Medgyesi Piroska, Dankó Böske, Török Róza, Szatmáry Emma, Péntek Róza, Borza Juliska.

Az ünnepeltek a terembe lépésük alkalmával riadó eljenzés fogadta, mely után program szerinti az üdvözlések sorrendje kezdődött.

Varakozó Gyula volt az első szónok ki a városi nyomda személyzetének nevében üdvözlé Fries Józsefet. Beszédéből átvesztük a következő szép részletet:

Ötven év!
A mindenség folyásában egy röpke pillanat; az ember életében már számottevő idő de szellem és phisikai munkában eltöltve: hosszú, súlyos teher!

Es ez időt elérvén, a terhet hivatásod magaslátára emelkedve, mindenkor hiven viseljed.

Harmadhat éve, hogy — akkor, mint a fő- és székváros egyik előkelő nyomdájának vezetőjét, — e város Tanácsa nyomdájának élére állított; és mint ambíciós ifjú férfi, tetterőtől duzzadó szakkezlettel foglalt hozzá, hogy e nyomdát a közepkor kezdetlegeségéből, a modernkor színvonalára emeld.

Egymásután tüntek el az ősi fasajtók, — melyek oly élénken illusztráltak művésztünk Guttenberg korát, — hogy helyet adjanak az újabb szerkezetű kezi sajtónak; majd midőn már — hosszas fáradozás után — e város közönségének rokonszenvét megnyeréd, lomtarba kerültek ezek is, hogy a jobb, a szebb és gyorsabb munkát adó gyorsasajtók követhessék.

Te voltál az ünnepelt főnökünk — és ezt büszkén mondhatjuk, — ki e város modern könyvnyomdászatát megalkotád!

Most pedig ötvenéves munkásságod ezen ünnepén fogadd tőlünk e szerény emléket, melynek bocsát emelje ama szeretet, mely azt létre hozta.

Harsány eljenzés zugott fel e szavakra, mely után egy gyönyörűen kiállított albumot nyújtott át Fries Józsefnek, melyben a városi nyomda személyzetének arcképei voltak.

László Imre a nyomdász szakegylet nevében, Popper Dezső pedig a Csokonai és Hoffman és társa nyomdászszakegylet nevében üdvözlé Fries Józsefet s nyújtotta át a személyzet ajándékát.

Az ünnepelt meghatva köszönte meg a lelkes ovációt rövid s avakban.

Kenderessy Lajost, a másik ünnepelt, a városi nyomda részéről Török Ferencz üdvözölte s átadta a személyzet ajándékát, egy diszes óraláncot. A szakegylet részéről Vesszősi József, a Csokonai és Hoffman és társa nyomda részéről pedig Erdélyi István üdvözölték a tiszteletreméltó, agg közlegényt.

Ezután kezdetét vette a vacsora. A 2-ik fogásnál állott fel Simonffy Imre kir. tan. polgármester és emelkedett hangulatos beszéddel üdvözölte előbb Fries Józsefet, majd Kenderessy Lajost Debreczen sz. kir. város hatósága nevében és megköszönte nekik azt a hosszú szolgálatot, melynek a legnagyobb részét a város könyvnyomdájában töltötték el.

Majd Könyves Tóth Kálmán emelt poharat a jubileumokért, egy humoros hasonlattal derűsrege keltvén a jelenvoltakat.

Balogh Ferencz mondott ezután igazán lelkes hangú felköszöntőt, melyben Debreczen város érdemeit méltatva, a XVI-ik századtól kezdve a nyomda ipar fejlesztése érdekében tett óriási áldozatait, kiemeli, hogy mindezen áldozatok karba veszték volna, ha nem oly derék munkásai lettek volna a nyomdának, mint ezen két nagy idők tanúja: Ő értök emeli poharát.

Mondtak még felköszöntőket Mándoky Béla Fries Józsefért, Varakozó Gyula Debreczen sz. kir. város tanácsaért, közönségéért és a nyomdász-szakegyletért, mint a kik hozzájárultak, hogy a mai ünnepély ily fényesen sikerült.

Vántsá György felolvasta ezután a jubileumoknak küldött üdvözlő leveleket és táviratokat.

József főherceg főudvarmestere a következő sorokban köszönte meg Ő Fensége nevében a meghívást:

Legfőbb megbízásból ezennel azon előzékenységgel, melylyel a t. cz. személyzet Fenséges Uramat oly diszes meghívóval a tervezett jubileumra meghívni sziveskedett, Ő cs. és kir. fensége nevében szívélyes köszönetnek adok kifejezést, egyuttal megjegyezvén, hogy Ő cs. és kir. fensége akkoriban külföldön tartózkodván, meg nem jelenhetik.

Kiváló tisztelettel

Alesuth, 1895. december 4.

Vécsey Sándor

főudvarmester.

Üdvözlő sorokat és táviratokat küldtek a következők: László Albert, Szatmáry (Marosvásárhely) Hoffmann és társa, Kleinfeller Károly Dr. Zsigmond a »Debreczen« f. szerkesztője Budapestről, a »kassai nyomdász egylet« az »első magyar papir-egylet« igazgatósága, Ferenczy (Miskolc), Haase és Deling (Budapest), Tanay, Gellé y és Tichy, a nyomdászok sarkköre nevében (Budapest), Jándy Imre, Sarkadi Zsigmond Nagy-Károly, György Endre orszgy. képviselő, a budapesti 2500 sztrájkoló nyomdász, Marton postatizst (Selmeczbánya), Dr. Baczony Lajos a »Protestáns Lapok« szerkesztője, Szójka Gyula stb.

A jubileumi ünnepély ezután a legszebben és emelkedett hangulatban folyt tovább. Éjfél körül a fiatalság tánczra kerekedett és csak a hajnali órákban hagyta abba.

Ugy reggel felé osztott szét a társaság, éltelve a derek jubileumokat, kiknek az Isten megengedte, hogy ily ritka szép ünnepélyt elérhettek.

Az anyakönyvi hivatalból.

(Születtek deáz. 7—8.)

G. Tóth János (ref. Gizella.)
Farkas Sándor (ref. Imre.)
Szilágyi Gábor (ref. Gábor.)
Szilágyi József (ref. Teréz.)
Mészáros Dániel (ref. Margit.)
Pásztor István (ref. Ferencz, János.)
Nagy Mihály (ref. Mihály.)
Takács Sándor (kath. Sándor.)
Tóth István (ref. András.)
Czina István (Eszter ref.)
Grünfeld Ferencz (Mária izr.)
Lengyel György (Julianna ref.)

Elhalálozások 1895. decz. 7—8-án.)

Lénárt Borbála (r. k. 48 é. tüdőlob.)
Pázmány Erzsébet (kath. 13 hó. kanyaró.)
Lókodi Sára (ref. 12 hó. bélhurut.)
Özv. Kappanné Pelez Anna (kath. 71 é. aggkór.)
Tóth István (ref. 55 é. szervi szivbaj.)
Böszörményi Lajos (ref. 69 é. tüdőlob.)
Papp Anna (ref. 9 hó. torokgyík.)
Horog Ferencz (ref. 18 hó. torokgyík.)
Birinyi Gábor (ref. 5 é. bőrbeteg.)
Antal Sándor (ref. 6 é. gümőkór.)

Ujdonságok.

* **A megyei tisztújításhoz.** Az a hír kelt szárnyra közelebb a megyében hogy a küszöbön álló tisztújítás kérdésében Hajdúmege országgyűlési képviselő és Debreczen város egyik képviselője Thaly László értekezletet tartottak, ott különösen Veszprémy Zoltán megyei 1-ső aljegyző ur előléptetése ügyét tették tanácskozás tárgyául, — s a vegrehajtás iránt intézkedtek.

Szemben ezzel Veszprémy Zoltán ur felkérése nyomán ki kell jelentenem, hogy a hír teljesen alaptalan. A megye orsz. képviselői általában a tisztújítás, se a nevezett 1-ső aljegyző ur előléptetése ügyében s ebből folyólag semmi fele értekezletet nem tartottak, intézkedéseket sem tettek.

Igaz, hogy engem koronként a megyéből többen, számosan kérdeztek a tisztújítás tekintetében, kérdeztek az iránt, hogy azt előzőleg nem kellene értekezletet tartani, én azonban minden e tárgyban hozzám fordulónak kivétel nélkül azt feleltem, hogy a kérdés iránt legkevésbé sem érdeklődöm, sok oldatu elfoglaltságom közt a tisztújítás dolgával foglalkozni, értekezlet tartására gondolni eszemben sincs, sőt ha a tisztújító szék nem olyan időben fog tartatni, a mikor én különben is Debreczenben vagyok, ezért haza sem fognék jönni.

Igaz az is, hogy különösen az utóbbi időben több oldalról hallottuk azt az óhaj kifejezni, hogy Veszprémy Zoltán urat a tisztújításkor megérdemelt előléptetésben kellene részesíteni, az is igaz, hogy a mult hetekben a képviselő házban e hírről Veszprémy Zoltán ur sógorával Tóth János kun-sági képviselő barátommal beszélgettünk, a minék folyama alatt Tóth János ur a közeliünkben álló Papp Elek képviselő társunkat hozzánk szólítva, kérdésbe tette őt, hogy mit gondol, minő a hangulat az ő kerületében sógora előléptetésére vonatkozólag, mire Papp Elek barátunk azt felelte: »nem tudom, de különben is épen le akarok utazni, szívesen szerzek felvilágosítást s azt veled (i. Tóth Jánossal) közölni fogom.«

Ezen a szállongó hírről való foglalkozás természetével bíró barátságos beszélgetésünkről természetesen Veszprémy urnak tudomása sem volt, nekem pedig a továbbiakról nincsen, mert én azóta Papp Elek urat nem láttam.

Szinay Gyula

* **A Fröbel gyermekert és a zenede estélye.** A Bika szálloda dísztermében szombaton este a Fröbel gyermekert és a zenede tombola estélyén előkelő, nagy számu és válogatott közönség gyűlt össze. Kilenc órák megkezdődött a tombolajáték, melynél a főnyereményt, a tombolát: egy remek kivitelű virágállványt Kolbenhayer Kálmán jbiró nyerte meg. A többi rendbeli nyeremény tárgyak kiosztásánál egy hölgy bizottság foglalkozott, mely bizottság Varga Ferenczné elnököl, Marton Imréné és Berger H. né tagokból állott. Mikor a tombolajáték véget ért, kezdetét vette a táncz. A négyeseket 80 pár tánczolta. Ott láttuk a mulatságon notabilitásaink közül, gróf Dégenfeld József főispánt, Széll Farkas kir. táblai tanácselnököt, Mérey Ottó kir. tábla birót, Komlóssy Dezsőt, Szigemeth Károly üzletvezetői főfelügyelőt, dr. Sárváry Gyula főorvost, a tisztikart majnem teljes számban Fesztelen jökevény mellett folyt a táncz a Magyar testvérek kitünő zenéje mellett. A mulatságon jelen voltak közül sikerült tudósítónknak az alábbiakat — feljegyezni: Aszonyok; Varga Ferenczné, Komlóssy Dezsőné, Berger Henrikné, Marton Imréné, Rott Lipótné, Szöllőssy ezredorvosné, Radnay ezredorvosné, Kolbenhayer Kálmáné, Tóth Béla gyógyszerészné, Szigemeth Károlyné, Buzás Miklósné, Géressy Kálmáné, Csanády Kálmáné, Fráter Zoltáné, Szikszay Lajosné, Várad Szabó Lajosné, Békéssy Lászlóné, Sámy Beláné, Tóth Emilné, Györffy Aladarné, Kaszanyitzky Endrené, dr. Fráter Imréné, Kardos Lászlóné, Vécsey Zoltáné, Lápóssy Gyulané, Veszprémy Zoltáné, Mayer Emilné, Mérey Ottóné, dr. Sárváry Gyulané, Széll Farkasné, Laszgalner Kálmáné, Bahonek Elekné, Eritz

Erdőné Rotschnek V. Emilné, dr. Nagy Lajosné, Szalay Józsefné Sesztina J.-né, Antal szadosné, Emmerth Antalné, Nagy Gyuláné, dr. Kovács Sándorné, Varga Károlyné, Füleky Gézané, Bartók Sándorné, Szóke Kálmenné, Dienes Barnáné, Balázs Ödönné, özv. Körössy Jánosné stb. Kisasszonyok: Széll Marianne. Berger Margit, Varga Irén, Szikszay nővérek, Rott Pirooska, Buzás Irénke, Buzás Erzsike, Fráter Irma, Bekessy Berta, Kardos Ilona, Láposy Margit, Mayer Olga, Szóke Ilonka, Szóke Gizella, Mérey Otília, Sárváry Adél, Laszallner nevérek, Bahonek Jolán, Eritz nővérek, Rotschnek R., Draveczy B., Lessich Lessich Margit Miskolczi) Asbóth Valma, Budaházy Margit, a Antal nővérek, Komlóssy Etus, Emmerth nővérek, Kovács Margit, Bartók Ilona, Körössy Ilona, Dienes Margit stb.

*** Nyomatott szavazó-lapok.** A megrémült kormánypart örült korteskedést vizs véghez már napok óta a város bel- és külterületén, hogy jelöltjeit a holnaputáni bizottsági tag választásnál keresztül hajtsa. A város összes szoldosai mozgósítva vannak és egyenruhás hajduk hordják széjjel az ilyen szavazó czédulákat:

Szavazat-lap.*)

Debreczen szab. kir város bizottsági tagjai megválasztására.

A megválasztandó neve:

1. Tordai Gábor ügyvéd;
2. Dr. Balkányi Miklós ügyvéd.

A tisztességes polgároknak arcába szökik a vér és megvetéssel utasítják vissza sorra a szavazatlapokat, mely megszegyenítő reakjuk, mivel csupán vak eszközökké teszi őket. A szavazat-lapok különben a város könyvnyomdájában nyomattattak. A korteskedésnek ezen erőszakos, gyalázatos és durva módja annyira elkésertette a polgárok jó részét, hogy tartózkodni fognak legnagyobb részben a szavazástól, vagy pedig — titkos szavazás levén leszavaznak a függetlenségi párt derék jelöltjeire.

*** Megyei közgyűlés.** Hajdúvármegye közönsége, mielőtt a jelenlegi tisztikarnak mandátuma lejárna, még egy közgyűlést tart a melyen minden folyó ügyet el akarnak intézni. E közgyűlés december 12-dikére van kitűzve. Fontosabb tárgyai lesznek: Altspáni időszaki jelentés. József főherczeg Ő Fenségének köszönőirata a László főherczeg elhunyta alkalmából a törvényhatóság részéről hozza intézett részvényt nyújtásért. Pénzügyminiszter leirata a telekkönyvi betétszerkesztésnek a vármegye területén megindítása tárgyában. Rásó Gyula kir. tanácsos alispán jelentése a vm. központi választmány 24 tagjának megválasztása tárgyában. Ugyanannak jelentése a vm. állandó bíráló bizottság 5 tagjának megválasztása tárgyában. Ugyanannak jelentése a vármegyei állandó választmány 30 tagjának megválasztása tárgyában. Ugyanannak jelentése a vármegyei köziragatási bizottságban üresedésbe jövő 5 tagsági helynek választás által betöltése tárgyában. Ugyanannak jelentése a vármegyei betegápolási pénztár részére 1896. évre pótladó kivetése tárgyában. Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának átirata a Vágó Pál festőművész által a millenniumra tervezett történelmi ménet megvalósításának támogatása iránt Miniszterelnökhez intézett feliratának támogatása tárgyában. H.-Hadház község röljárósága a község képviselő testületének 4000 frt ideiglenes kölcsönnek a vármegyei valamelyik pénztárából felvételére vonatkozó f. évi 187 kgy. sz. a. kelt határozatát beterjeszti. H.-Hadház előjárósága a község képviselő testületének a 25000 frt kölcsönnek az Osztrák-magyar-Banktól felvételre vonatkozó f. évi 173 kgy. sz. a. kelt határozatát beterjeszti. Szovát előjárósága a község képviselőtestületének ctyklopszerű trachyt kőjárdának építésére vonatkozó f. évi 52. kgy. sz. a. kelt határozatát beterjeszti. Vármegyei főszámvevő jelentése községi számadásokról és költségvetésekről.

*) Eredetben megtekinthető szerkesztőségünkben.

*** Értesítés.** Bódogh Zsigmond kir. bir. végrehajtó a jogkereső közönségnek tudomására hozza, hogy állását a debreczeni kir. járásbírósnágnál elfoglalta. (Lakik Varga-u. 2243. sz. a.)

x Zeneestély. Holnap keddén, Sz. Dávid István vendéglőjének téri kertjében Rácz Károly zenekara játszik. Kitűnő konyha, pontos kiszolgálás.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, decz. 9.

Ülés kezdete délelőtt 10 órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

A képviselőház mai ülésén napirend előtt Holló Lajos emelkedett fel és a stomfai választásnál elkövetett lelketlenzégeket vázolta.

— Gyalázat, gázság, kiáltotta közbe minduntalan az ellenzék.

Majd Péchy Tamás és Makkfalva, támadtak meg erős, kifejezésekkel a kormánypartot, elítélve azon lelketlen eljárásért, melyet a stomfai választás alkalmával hajtottak végre.

Perczel igyekezett megvédelmezni a választási elnökök eljárását azonban az ellenzék zajában veszett el minduntalan szava. Ezután áttérték a napirendre. Kossuth Ferencz, Dániel miniszter multkor benyújtott javaslatát, az új mozdonyok beszerzésére vonatkozólag, támadta meg élesen, kimutatva, hogy a budget ily módon lesz aztán irreális, mivel olyan költségekbe kérnek befektetést, a melyek az előirányzatban nem foglaltaknak. A többség mégis megszavazta az összeget.

Végre ma hosszas vita es Josipovich Imre, horvát miniszter felszólalása után, befejezték a horvát beligazgatás tételét is az ellenzék zajos tiltakozásának daczára a tételt megszavazták.

Meghallgatták Vajai interpellációját is a Lepsényi ügyben Perczel azt felelte az interpellációra, hogy a rendőrség a törvény alapján járt el, amikor a királysértő pap ünnepeltetését megakadályozta. (Általános helyeslés.)

Vajai válaszolt a miniszternek, miközben Polónyi hevesen belekiáltott beszédébe:

— Ne boldogítsák a papok a népet!

Hermann Ottó is szszüvedélyesen kikelt Vajay ellen.

Majd Polónyi nyilatkozta ki, hogy a páter legujabb néppárti szereplésével nem ért egyet.

Ezután egyhangulag zajos tetszéssel fogadta el a ház Perczel belügyminiszter választását.

Ülés vége d. u. 2 órakor.

Vidéki sajtó a fővárosban.

Tegnap délután öt órakor vette kezdetét a vidéki hirlapírók kongresszusa, az Otthon egyik termében.

Hindy Arpád a „Kolozsvár” szerkesztője elnökölt a gyűlésen.

A szónokok valamennyien tarthatatlannak mondták a vidéki sajtó és hirlapírók jelenlegi állapotát és kvánták, hogy a gyűlésen hassanak oda, hogy ez mielőbb megváltoztatassék.

Erre vonatkozólag igen sok és életrevaló indítványt tettek.

Indítványnyal állottak elő Fehér Dezső a Nagyvárad szerkesztője, Halász Lajos a Szabadság s. szerkesztője, Heltay Jenő, Déry Zoltán, Horváth Gyula, Hindy Arpád stb.

Horváth Gyula indítványára, melyben

azt javasolá, hogy a vidéki hirlapírók helyzetének javítására egy bizottságot küldjenek ki mely azt előkészítse, óriási zaj keletkezett.

Az elnöki csengő folyton szólt az erélyes elnök alig volt képes a rendet helyreállítani.

Sokan hevesen kikeltek Horváth Gyula indítványa ellen, mégis a többség elfogadta azt.

Az előkészítő bizottság így alakult meg Elnök; Rákosi Jenő, jegyző Fehér Dezső (Nagyvárad), tagok: Lovassy Andor (Nagyvárad) Brankovics György (Arad) Hindy Arpád (Kolozsvár) Forray András (Debreczen), Baráth Armin. (Temesvár) Dr. Lázár Béla (Budapest) Dr. Kenedy Géza (Budapest), Székely Béla (Budapest) Horváth Gyula (Budapest).

Gyűlés befejezte után társas vacsora volt az Otthon helyiségében.

A vidéki hirlapírók hangulata.

Budapest, decz. 9. (A «Debreczen» eredeti távirata.) Már a kongresszus megnyílta előtt rossz hatással volt a Budapestre felutazott hirlapírókra azon körülmény, hogy a budapesti lapok nagyon röviden, vagy egyáltalán nem foglalkoztak a vidéki hirlapírók fontos ügyével. A délutáni gyűlés teljesen igazolta aggodalmukat. Bár a komoly munkakedv meg volt ugyan a vidéki, mint a budapesti hirlapírók részéről, mégis az ellentétek, a melyek közöttük eddig is meg voltak ugyan, a gyűlés folyamán csak kiélestedtek. Az által pedig, hogy Horváth Gyula elodázó indítványa elfogadhatott, habár a többséget ahhoz a fővárosi sajtó munkásai szolgáltatták, a vidéki hirlapírók ügyüket teljesen elejtették hiszik. A vidéki sajtó munkásai nyíltan hirdették hangulata az, hogy sajnálják, miszerint szépen indult ügyük ekként dűlőre jutott s a fővárosi hirlapírók tulkapásai folytán nem tudtak megegyezésre jutni.

Nagy hófúvások Pestmegyében.

Bpest. 1895. decz. 9. (A Debreczen eredeti távirata) Pestmegyében a tél már teljes erővel dühöng. Mendemagló és Farmos községeknél a vonatok rendes közlekedése is akadályozva van.

Debreczeni küldöttség tisztelgése a közoktatásügyi miniszternél.

Budapest, decz. 9. (a Debreczen eredeti táv.) Ma délelőtt Thaly Kálmán és dr. Király Ferencz városunk képviselői vezetése alatt egy küldöttség tisztelgett a képviselőházban Wlassics közokt. miniszternél, Zádor Lajos a debreczeni kereskedő társulat nevében, hálás köszönetet fejezte ki a miniszter előtt, a debreczeni kereskedelmi akadémia segélyezéséért. Wlassics előzékenyen fogadta a küldöttséget.

Párbaj alispán és főispán között.

Budapest, decz. 9. (A «Debreczen» eredeti távirata.) A nógrádi alispán ismeretes, a képviselőház előtt is megfordult ügye, ma párbajjal fejeződött be. Mint, ugyánis tudósítónk jelenti, ma Scitovszky nógrádi alispán és Rudnay Béla főispán között Budapestén a Ludovika akadémiában pisztoly-párbaj folyt le. Mindketten sertenének. A felek nem békültek ki.

MUTATÓ TÁBLA.

Szerkesztőség hivatalos órák: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 7—12-ig d. u. 2—8 óráig.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” keresk. akadémia palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11—12 óráig.
Csütörtökön)

Keddén)

Szerdán) 9—11 óráig.
Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2—5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9—12 óráig.

December 9. Megyei közigazgatási bizottsági ülés.

December 11. Városi bizottsági tagok választása.

December 11. A kereskedelmi és iparkamara gyűlése.

December 12. Megyei rendes közgyűlés, vármegyeház nagy termében.

December 13. A Csokonai-kör felolvasó estéje az „Arany Bika” dísztermében.

December 15. A „Zion” debreczeni betegsegélyező egyesületi hálóstéje.

December 15. A kézügyesítő egyesület közgyűlése.

December 20. Nyírvidéki vízlecsapoló társulat közgyűlése a városi háza nagyteremében.

December 23. Hajdúvármegye tisztújító közgyűlése.

December 26. A debreczeni munkás dalegyület dalestéje a „Korona” vendéglőben.

December 26. A debreczeni iparos ifjúság önképző egyesületének bálja a „Bika”-szálló dísztermében.

December 31. A városi levéltárnoki állásra hirdetett pályázat lejárt.

December 31. A „Zion”, debreczeni betegsegélyező egyesületi Sylvester-estéje.

Január 11. A debreczeni jogakadémiai ifjúság bálja az „Arany Bika” dísztermében.

Január 15. A debreczeni eszmadia társulat táncvigalma a „Korona” nagytermében.

Január 18. A debreczeni jótékony nőegylet kárton-bálja.

Január 18. A debreczeni ácsifjúság táncvigalma a Margit fürdő nagytermében.

Jan. 18. A függ. kör bálja a Korona dísztermében.

Január 22. A debreczeni timári ifjúság táncvigalma a „Korona” vendéglőben.

Január 25. A Polgári-kör bálja az „Arany Bika” dísztermében.

Február 8. A vereskereszt egyesület debreczeni fiájkának bálja az Arany-Bika szálló dísztermében.

Január 12. Szotyori Nagy Károly a debreczeni ev. ref. orgonista-kantorának ötven éves szolgálati jubileuma.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

MILLENNIUM.

Készülődések a kiállításra. Az ezredes ünnepére készülő Magyarország jövő évi kiállításának mintegy földközi elővárosok remek szép városa Budapest város ligetének faszorai között, állandó és alkalmoszerű palotával, remek pavillonjaival és óriási csarnokával jóval felévvél a kiállítás előtt már csaknem egészen készen áll. Körülbelül kétszázötven különféle érdekes és izlőse épület, többnyire már belül is készen, — éppen csak arra vár, hogy a tizenhatezret meghaladó kiállítók érdekes, tanulságos tárgyaival benépesedjenek és a melyek még épülőfélben vannak, — azok is annyira közelednek befejezésükhöz, hogy a mi jubileumi kiállításunk

lesz a világon az első kiállítás, mely megnyitását napján, 1896. május 2-án valóban és tényleg be lesz fejezve. A magyar nemzet dicsőségre épített hármastörténelmi palotaosport, mely a gót Vajda-Hunyad várat, a jéki templomot, Magyarország legrégebbi Árpád-korbeli román épületét és a renaissance-stílt foglalja magában, gazdag falfestményeivel együtt adták át e napokban készen az igazgatóságának. A királyi pavillon berendezésével is már tüzetesen foglalkoznak. A hadfelszerelési kiállítás a bécsi Arzenálban már össze van gyűjtve és oly impozáns, nagyszabású benyomást tesz a nézőre, hogy szakemberek állása szerint ilyen hadügyi gyűjtemény, mely a legújabb katonai felfedezések mellett a hadtörténelem emlékeit is oly gazdag gyűjteményben bemutatná, még soha egy kiállítás sem volt. Hatha még hozza veszszük a török szultán Ö Felsege által rendelkezésünkre bocsájtott, Konstantinápolyban őrzött temérdek ereklyéket, melyek a háromszáz éves török-magyar háborúkra emlékeztetnek. Hasonló emlékeket kapunk még a berlini Zeughausból, Pétervárról, Lengyelországból. Nagyon érdekes az a mozgalom is, mely Amerikában kiállításunk jövő évi látogatására vonatkozólag széles körben megindult és mely abban is nyilvánul, hogy különösen az Egyesült-Államokban hazánkról és népünk életviszonyairól minden vidéken ismertető felolvasásokat tartanak. A külföldi sajtó is, melynek képviselői csak nemrég voltak nálunk vendégek, telve van dicsérettel kiállításunk előkészületeiről. A jövő hétre pedig hazánk összes vidéki hírlapjait invinálta Daniel Ernő kereskedelmi miniszter, hogy az ezredes kiállítás előmunkálatait és a már elkészült építkezéseket bemutassa. Most készül a főváros és Pozsony városának pavilonja; a faluból már egy ház sem hiányzik, csak az utcák felöltése van hátra, s azután már csak a tipikus házak belső berendezése fog következni.

Az iparos-szegédek és tanoncok a kiállításra Hazánk általános ipari haladásának bemutatása mellett, iparnevelési szempontból országos érdek a serdülő munkás fiatalág ambíciójának fölkerésére, szorgalmuk és ügyességük ösztönzésére a millennium alkalmával külön kiállítást rendezni az iparos-tanoncok, segédek és munkások készítményeiből. Hogy az ezredes kiállítás hazánk kulturális viszonyainak e tekintetben is hű tükrö legyen, a kereskedelmi miniszter most az összes kereskedelmi és iparkamrákhoz, ipartestületekhez és társulatokhoz felszólítást intézett, hogy az ipari segédszemélyzetet a jövő év július 15-én kezdődő és egy teljes hónapra át tartó időleges kiállításra tömeges részvételre buzdítsák. Ebben a kiállításban részt vehet minden magyar iparos tanoncz, segéd és munkás akár itthon, akár külföldön tartózkodik, ha 1896. január hó végéig sajátkezű munkáját az ezredes kiállítás igazgatóságához, Budapestre bejelenti. A későbbi jelentkezőket csak különös figyelmet érdemlő esetekben veszük figyelembe. A beküldött tárgyak kiállítása és elbírálására külön bizottságokat szerveznek, melyek úgy az elismerő oklevelek, mint a pénzbeli jutalmak magasságáról és mennyiségéről szakbírálat alapján a miniszternek, miat a kiállítási országos bizottság elnökének, indokolt előterjesztést tesznek. Minden kiállító, még ha jutalmat nem nyer is, részvételének emlékére emlékkönyvet kap. A kiállításra elfogadott tárgyak 1896. július 1-ig bérmentve küldendők a kiállítás igazgatóságához Budapestre, a csomagolásra és szállításra nézve az általános szállítási szabályok az irányadók. A küldeményhez a munkaadó vagy gyári vezetőnek bizonyítványát kell csatolni, hogy a kiállító tényleg nála van szolgálatban, a beküldött tárgyat tényleg ő készítette, mennyi időt fordított annak elkészítésére és milyen munkaeszközök állottak rendelkezésére. A gazdának ezt a bizonyítványát az illető ipartestület vagy iparhatóság igazolja. A tárgyak kiállításáért, ugyszintén azok elhelyezéséért, a szükséges asztalokért vagy állványokért díjat nem kell fizetni és a visszaállítás költségei is a kiállítás terhére esnek. A tanoncoknak, segédeknek és munká-

soknak tehát minden tekintetben meg van könnyítve az ezredes kiállításra való részvétel és ennek folytán remélhető, hogy tömeges jelentkezésük és ügyes munkáik által az ipari remekelésnek ezen rájuk nézve gyümölcsöző kiállítását, minél vonzóbbá, gazdagabbá és érdekesebbé fogják tenni.

Közgazdaság.

Törvényjavaslat a gépjavító műhely építéséről. A magyar államvasutak debreczeni gép- és kocsijavító műhelyének épületei már közel vannak a tető alá vételhez. A vállalkozók várják kereseti kimutatásaira a fizetéseket, jövő év nyarán megkezdhetik a roppant terjedelmű műhelyépületek felszerelését, ami még többre kerül, mint maga a tulajdonkepeni építkezés, amelyet kilencszáz ezer forintért vállaltak fel. A már eddig fölmerült építési költségek fedezésére, valamint mozdony beszerzésekre Daniel Ernő kereskedelmi miniszter ötödfél millió forintot kért a képviselőháztól és e végből a következő törvényjavaslatot terjesztette elő:

«A m. kir. államvasutaknál felgyorsítottan eszközözlendő mozdony-beszerzések és műhelyépítés költségeinek fedezéséről» 1. §. A pénztári készletekről és az ezekből fedezendő beruházásokról szóló 1895. XV. t.-cz. 2 §-a b) pontja kapcsán felhatalmaztatik a kormány, hogy a m. kir. államvasutak mozdony állományának kiegészítésére, továbbá a debreczeni műhelyépítés munkáinál a f. évben felmerülő költség fedezésére 4.450.000 forint rordíthasson. 2. §. A jelen törvény 1. §-ában említett beruházásokra engedélyezett összeg a pénztári készletekből fedezendő s a kereskedelmi tárcza 1895. évi beruházásainál számolandó el. 3. §. E törvény kihirdetése napján lép hatályba s végrehajtásával a kereskedelmi és pénzügyi miniszterek bizattak meg.»

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Ért. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	683—90.
Új buza őszre 1896.	7.18—20.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.18—20.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.08—10.
Új tengeri május—jun.-ra	4.46—48.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.15—17
Őszi rozs	—79
Tavaszi rozs	6.48—
Őszi zab	—50
Tavaszi zab	6.39—
Tengeri máj.-jun.-ra	4.78—41

CSARNOK.

A szerelem lélektanához.

— Német beszély. —
(Folytatás.)

Igy kinlódott a férj s elkeserítette napjait; így éltek volna tovább is, ha hirtelen egy esemény nem jön közbe, mely a fiatal házasság életének más fordulatot adott.

Az év kezdetén, mindön a főváros teli mulatsági tetőpontjuktól érték el, egy vendégük érkezett, kit Erik eleinte nem nézett jó szemmel. Lundbye Ellen asszony özvegy volt, leánykori barátja Karennek, férjét fél éve vesztette el, szülőföldjén Valborgban gyászolt s most Kopenhágába jött, hogy — a mint kifejezte — újra éljen. Pár évvel volt idősebb Karennél, kis, élénk asszonyka, pikánsarcu, aransárga haja, kékszemű szépség, szeméi

majd á' modozva csillogtak, majd merészen és kihívóan vilantak fel, mint egy soubrelté. Hozott magával egy csomó ládat, telve toiletté cikkekkel s mindjárt programmal állt elő, melyet együtt fognak végig élvezni.

Ezen programra Erik borzadva gondolt, mert nem volt barátja az ilyen mulatságoknak. De kezdetben nem igen lehetett nemet mondani, később pedig maga is felületes szórakozást lelt e vidám mulatságokban, melyek szomorú gondolatait, — legalább egy időre — elűzték.

Es hétről-hétre jobban tetszett neki Ellen, úgy hogy kedvéért nem egy bálba, de a pokolba is elment volna.

Csinos volt, kecses s nem minden szelimeség nélkül, Habár nem sokat olvasott, de sokat látott, sokat hallott s kellemesen tudott csevegni. De a mi még ennél is több, valóságos udvarolt sógorának s anyyira kedvében járt, hogy ez még fogyatkozásait is elnézte.

Nap nem mult el a nélkül, hogy folyton ne ismételte volna, hogy a sógor «oly kedves», «oly kedves», hogy nincs párja. Olyan gavallér, hogy egy magános özvegy nem is kívánhat magának küönbet, olyan szives és szeretetreméltó. Milyen jó Karennek, hogy Erik a férje s nem olyan öreg, makacs, zsémbes ember, mint Lundbye Jonás. Persze Jonásnak sok volt a pénze, s azon jó tulajdonsága, hogy nem Valborgban, hanem Berlinben lakott, azonban Berlin még nem Páris s Kopenhága is szép, különösen a farsang alatt s olyan gavallér társaságában, mint Erik, ki olyan kedves.

A fiatal szép asszony tömjenezése Eriknek csakhamar fejébe szállt, érintkezésük bizalmassága s a gyöngédség, melylyel elhalmozta, mind jobban-jobban megzavarták.

Daczára a mómornak, melyben Ellen fogva tartotta, mégis érezte, hogy szíve Karené, de annál fájdalmasabban érintette felesége közönye. Ah, ha Karen csak félannyira dédelgette volna, mint Ellen!

Ha Ellen az »ó Erikjéről« beszélt — midőn hamiskodva biztosította róla, hogy mennyire szereti s oly odaadóan simult hozzá, majd kezét fogta meg, majd karját szorongatta, nem kellett e keserűséggel gondolnia Karenre, aki a szerelem enyelgeséből semmit sem kóstoltatott velem? Egyszer, midőn egy könyv olvasásába merült, Ellen meglepte, hátulról befogta szemeit és oly mélyen hajolt le hozzá, hogy ajkainak forró lehelletét érezte homlokán. Majdnem két éve volt Karen férje, de egyszer sem jött így hozzá felesége, egyszer sem csókolta ő meg férjét.

Es urának bizalmaskodása Ellennel a legkevésbé sem aggasztotta. Sohasem hányt szemére, ha fél napon keresztül járt is Ellennel szerteszét, homloka soha sem borult el, akárhányszor ismételte is Ellen, mennyire szereti »az ó Erikjet.« Arcza akkor sem változott, ha a kis özvegy gyengéden karjába kapaszkodott, becézgette, hosszuszaru keztyűt begomboltatta vele. Nyugodtan ment magában mellettük s ép olyan nyugodtan gombolta be keztyűit, míg férje a szép syrén kézesuklói körül babrált.

Igy mult el a tél s beköszöntött a tavasz. Ellen folyton idegbajáról panaszkodott s mind gyakrabban emlegette, hogy Kopenhága »mily kicsiny«, »mily kicsiny«. Tengeri fürdő: kell mennie okvetlenül, egyszer Klampenborgot szeretné megpróbálni, ott nyáron »oly kellemes lehet«, »oly kellemes.« Megunt már bennünket?« kérdé Erik egyszer.

(Folyt. köv.)

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet. 61. Páralan bérlet 61.

Hétfőn, 1895. December 10-én.

A könyvtárnok.

Vigjáték 4 felvonásban. Irta: Mozer. G. fordította: Tollimus Arczél. (Rendező: Hevessy.) Szerdán, 1895. december 11-én.

Kis hőrcsög.

Vigjáték 3 felvonásban.

Nyilttér.

Med. univ.

dr. SICHERMANN ADOLF
FOGORVOS.

Rendel: délelőtt 9—12.
 délután 2—6.

lakása Kossuth-u. 2152. Kardos-ház

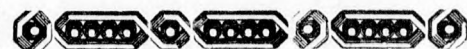

Ügynökök

a törvényes engedély esett sorajegyek részletfizetés melletti eladásra (az 1883. XXXI. t. cz. értelmében) igen kedvező feltételek alatt alkalmaztatnak.

Fővárosi váltó-üzletársaság.

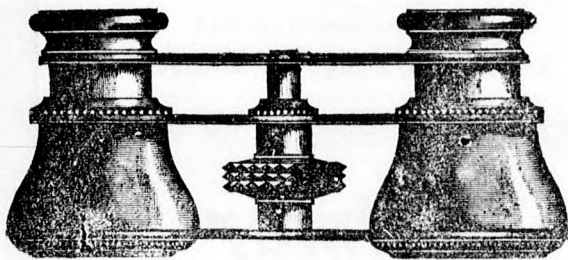
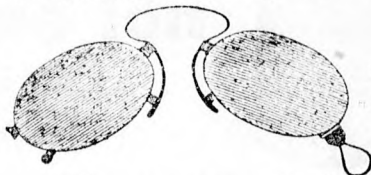
(306.) a Adler és Fia Budapest.

Karácsonyi és ujévi ajándékok!

Színházi látcsövek

gyöngyház, elefántcsont, bőrfoglatban.

Katonai, vadász és táborig látcsövek legfinomabb szintelenített üvegekkel. **Nagyító üvegek és göröcsövek.**

Diszes kiállítású

Aneroid légsúlymérők

terem, ablak, fürdő és maximal hőmérők.

Szemüvegek és orrcsüptetők legfinomabb üvegekkel, ajánlja tisztelettel

FISCHER JAKAB

látészersz, DEBRECZENBEN, Főtér.

Stern József és Testvére

NAGYKERESKEDŐK és GYÁROSOK

DEBRECZEN.

PIACZ 1584. A „BIKA“ SZÁLLODA MELLETT.

KEFE-ÁRUK

háztartási, gazdálkodási és ipari cselokra.

ECSETEK, MESZELŐK

SEPRŐK,

ruha-, haj-, fog- és körömkefék, fésűk, szappanok,

illatszerek, valamint minden e szakmához tartozó bel- és külföldi

toiletté cikkek dus raktára.

NORINBERGI ÁRUK

teljes választéka

dusan felszerelt detail osztályukat
EREDETI GYÁRI ÁRÁKBAN.
(KICSINYBENI ELADÁS)

Ni, férfi és gyerme k szövött, kötött harisnyák

KEZTYÜK

berlini kendők és alsó ruházatok

NOI és FÉRFI

feherneműek,

szabókellékek és divatcikkek

mint:

nyakkendők,

ESERNYŐK,

czernák, pamutok, himzett-szél, csipkék, szalagok és diszek stb.

1584

Karácsonyi ajándéku

alkalmas

ujdonságok

óriási választékban
s legolesóbban

Löfkovits Arthur

órák és ékszerésznél

Debreczen, a főposta mellett.

Ditmár

álló és függő lámpákat
villany égőkkel

tulhalmozott raktár folytán
teljesen **gyári áron** áru-
lom ki.

Minden nálam vásárolt
nagyobb függő lámpához egy
doboz

Sirius golyót

dijmentesen adok, mely golyók
által a lámpa nappali fényt ad.

Ifj. Pájer József,
DEBRECZEN.

11186/1895

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa
részéről közhírré tételik, miszerint a vá-
ros tulajdonát képező következő helyi-
ségek, u. m.: 1., a nagyerdei Dobos-pa-
villon és Leveles csapszék.

2., a baromvásártéri Csárda.

3., a halápi csárda,

4., a csicsogó csapszék és

5., a Bégány csapszék, a városház

nagy tanácstermében folyó 1895. évi de-
cember 17 napján délelőtt 9 órakor
tartandó nyilvános árverésen a városi
számvevő hivatalnál megtekinthető felté-
telek mellett 3 évre haszonbérbe fognak
adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal ér-
tesítnék, hogy a kikiáltási árak 10%-os
bánapénzét az árvereltető küldöttség ke-
zéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1895. december 2.

A városi tanács.

Gyermekek játékok

dus választékban

feltűnő olcsó árak mellett, valamint
mindenféle

karácsonyi és ujévi

ajándékok kaphatók

Schwarz M. L.

női és férfi divat

üzletében,

a főposta mellett.

Egy csomag élesztő 24 kr. ismételadónak 20% engedmény.

Figyelmeztetés.

A t. cz. háziasszonyok b. figyelmét ezennel van szerencsém
a Berger-féle **élesztőre** felhívni, melynek gyártmánya, a helybeli
piacon már évek óta egyedül általam árusítatik, ugyanitt nálam
beszerezhető kitűnő minőségű **pitlélt rozsliszt kenyérnek**,
továbbá valódi **István-gözmalmi buza-liszt**, finom **Jamaica**
és **Cuba-rum**, legfinomabb **pecco** és **mandarin-tea**, **Görzi**
maroni, nagyszemű boszn **szilva**, **szilvaiz** (lekvár) és vékony-
haju **dió**, **tisztított mazsola** és válogatott **mandula**, ugy-
egyéb friss és jó minőségű **fűszer-árak** a legutánvosabb áron

KOHN LAJOS

Nagy-Hatvan-utca 1099., Mayer Ferencz-féle ház.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladónak 20% engedmény.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladónak 20% engedmény.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladónak 20% engedmény.

HIRDETMEYNY.

A „debreczeni ipar és kereskedelmi bank“

közhírré teszi, hogy a nála elhelyezett

és ezután elhelyezendő könyvbetétek után

f. é november hó 1-től

5% betéti kamatot fizet.

A magy. osztálysorsjáték nyereményei minden levonás nélkül fizettetnek ki.

Debreczen, 1895. október hó 26-án tartott üléséből

Az igazgatóság.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben